

„Štajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krone, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje števil. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak terek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Stev. 38.

V Ptuj v nedeljo dne 19. septembra 1909.

X. letnik.

Na pomoč! Na pomoč!

Dne 24. t. m. uničila je velikanska toča in nevihta gorice, njive, polja, hiše in poslopja tisočero naših sotrpinov. Kmetje so obupani, žene jokajo, otroci so lačni. Od kje davke plačati? Od kje naj pride pomoč? Treba je, da nabiramo denar za vboje žrtve te grozne nesreče. Zato prosimo vse prijatelje in znanke, vse odjemalce in naročnike, sploh vsakega, kdor ima le iskrico ljubezni do bližnjega, kdor hoče vsaj z najmanjšim doneskom revežem pomagati, — naj nam pošlje malo podpore. Uredništvo „Štajerca“ bode zbiralo te podpore, jih objavilo v našem listu in izročilo najpotrebnejšim po toči prizadetim. Vsakdo naj podeli vsaj malenkost, naj si bode še tako majhno svotico denarja in jo nam v božjem imenu pošlje!

Pomagajte hitro!

Revsčina je grozovita in večna usoda Vam bode povrnila, kar storite za te reveže.

Meščani! Pomagajte, kajti kmetu se slabo godi!

Kmetje v neprizadetih krajih, dajte vsak par krajcarjev in nabrala se bode svotica, s katero se bode mnogim pomagalo!

Vsi, vsi morajo pomagati!

Vsi doneski naj se pošiljajo uredništvu „Štajerca“.

Vsakdo naj da vsaj malo svotico! Vsak krajcar je dobro došel in bode z imenom darovalca izkazan!

Pomagajte!

Uredništvo „Štajerca“.

7. Izkaz daril:

Joh. Terianschitsch, Miess (Koroško) K 3; Gregor Klansch, Pošek p. zg. Pulskavi K 1; Janez Grobin, Loka p. Žujsmu K 1; Fr. Jasbetz, Ješence p. Račjem K 5; Mici Marand, istotam K — 20; Fr. Fekonja, Slov. Bistrica K 150; Filip Roschanz, Schwarzenbach p. Prevalju K 2; Matevž Ratic, istotam, K 1; Joh. Pirz, Resse, (Nemško) K 1; „Viribus unitis“, Podplat K 3; Hans Wouk, Poličane K 10; Filip Sprozer, Poličane K 2; nadalje je nabral Jakob Glawar, Plajburg 6 K in sicer so darovali: Jakob Glawar K 1; Gregor Glawar v Lebučah K 1; Elise Glawar v Lebučah K 1; L. L. & M. O. K 3; nadalje je nabral je Franc Čančar v Milwoukee (Sev. Amerika) skupno K 50 — in sicer so darovali: Fr. Čančar K 5; Franc Bastarda K 5; B. Pišek K 150; Anton Alejovšek K 10; Joh. Kranjc K 4; Martin Kranjc K 150; Karl Stern, K 150; Simon Pauša K 150; Anton Uršič K 250; Stefan Rober K 250; Joh. Drojna K 250; Franc Ripnik, K 150; Franc Trader K 250; Jak. Potisk K 5; Mih. Blažič K 150; Jos. Zaletel K — 75; Jakob Rezi K 125. Čast vrlim amerikijskim tovarišem! Nadalje: Anton Klemenčič, sv. Urban K 175. Vse skupaj nabrano K 8845. — Spreje izkazanimi zneski K 102826. Lepa hvala!

(Prihodnjic naprej).

Premišljujmo! . . .

V politiki, sploh v javnem življenju še niso nikdar vroče, razburjene glave uspehov dosegle. Zato ni hujskarija le najgrše, marveč tudi najneumnejše sredstvo v boju strank. In v tem leži tudi velika mizerija prvaških strank po Slovenskem. One ne zidajo, temveč le podirajo, one ne prihajajo s stvarnimi razlogi, temveč edino s psovskami in osebnimi napadi. Prava politika nasilja je to, kar so prvaške stranke, odnosno njih voditelji, udomačili po slovenskih pokrajinah. In zato se podirajo gradovi, ki so jih prvaki zidali v zraku . . .

Minulo je eno leto, odkar so se vršili znani dogodki, ki so pričeli z malenkostnimi prepiri v Ptuj in končali z vojaškimi strelji v Ljubljani. Ako premišljujemo danes resno te dogodke, potem moramo pač reči, da pomenijo grozovit polom prvaške hujskajoče politike. Kar se je v Ptuj zgodilo, ni niti besedice vredno: malenkostni ti prepiri s tujimi hujskači ne morejo nikdar opravičiti divjaško rogoviljenje v Ljubljani. To divjanje se je pričelo šele pet dni po ptujskih izgrelih. Ni res torej, da bi v Ljubljani nakrat vplamtel ljudska jeza! Res je le, da so potrebovali ruski romarji in srbski agenti in sploh profesionalni hujskači pet dni, da so svojo gonjo razširili in tolpo ponužili tolovajevali. Ta tolpa je potem pred očmi Hribarjevih policajev tujo lastnino razbijala, postavila v tla teptala, ob belem dnevu table kradla, vojaštvo s kamenji obsula, — dokler niso počili strelji vojaških pušk, dokler nista izdihnila dva mladeniča na tleh. . . Popolnoma resnično je torej, da so prvaški hujskači hoteli prelivanje krvi; kajti ta kri jim je služila potem za agitacijo! Vpili so potem: Glejte, nemški vojaki so ju ubili, — kakor da bi vojak smel kaj drugega storiti nego vbojati. Vpili so to in pričeli nadaljevati gonjo proti nemstvu . . .

To je resnica o lanskih ljubljanskih dogodkih. S to resnico se strinjajo tudi tisti slovenski časopisi, ki niso prijatelji politike nasilja. Tako n. p. piše ljubljanski dnevnik „Slovenec“ (list vseh slovenskih duhovnikov) z dne 14. septembra t. l. dobesedno tako-le:

„V nedeljo, dne 19. septembra, ob obletnici, ko je Ivan Hribar dal poklicati vojaštvo na ulico, imate (slovenski narodnjaki) dovolj časa, da bi se zjokali nad grobom nesrečnih nedolžnih žrtev ob svojih sadovih. . . Liberalci bi imeli največ vzroka, da se 20. septembra sramotno poskrijejo. . .“

S temi besedami priznava torej list največje prvaško-slovenske stranke sam, da so slovenski narodnjaki krivi prelivanja krvi v Ljubljani.

To bodi pribito!

Zdaj pa vprašajmo: koliko so ti dogodki slovenskemu ljudstvu samemu koristili?

Dva mlada človeka sta padla v Ljubljani v grob, stotero mladeničev pa je šlo v ječo, izgubilo bodočnost in eksistenco. V ptujski okolici so prvaški hujskači nagovarjali kmetijske fantaline, da naj sprehodnike napadajo. Zgodila se je cela vrsta takih napadov in zopet je romala cela

vrsta nezrelih pobičev v ječo. Glavni hujskači so se seveda poskrili, — ljubljanski Hribar se ni izpostavil ne puškam in tudi ne ječi, ptujski prvaki so tudi lepo za pečjo čepeli, — ali nezavedno mladino so gnali v nesrečo. Nahujskani bedaki so prelivali kri in so bili zaprti, — hujskačem pa se ni skrivil las, nasprotno, oni igrajo še danes vlogo odrešenikov naroda . . .

Pa niti to ni poglavitna stvar; kajti te posledice so zadele le posameznike. Ali gospodarstva škoda, ki izvira iz tega prvaškega hujskanja, zadel je vso splošnost, zadel je vso slovensko nedolžno ljudstvo.

Seveda. Ljubljanskemu agentu Hribarju je to vseeno. On dela s češkim denarjem, on zasluži vedno več dijet in provizij. Ali ljudstvo na spodnjem Štajerskem trpi lakoto zaradi tega? Edina kupčija, ki jo dela spodnjestajersko slovensko ljudstvo, je kupčija z Nemci. Nemci kupujejo vino, živino, poljske pridelke. In naši ljudje to vejo, koliko nemških kupcev je vsled prvaškega hujskanja lani izostali, — še danes imajo svoje vino doma, davke in dolgove pa neplačane. Tako je slovenski kmet po nedolžnem žrtvu brezvestne prvaške politike.

Premišljujmo, — ja, ja, premišljujmo . . . Najprve so klicali v Ptuj krajske kujskače, — potem so v Ljubljani pet dni pripravljali roparske napade, — potem je Hribar kot prvaški poveljnik sam klical vojake na cesto, — potem so na vojake kamenje metali, da so morali ti streljati, — potem so pričeli bojkot najgrše vrste z grožnjami in lažmi, — potem so kot prvaški advokati služili denar kot pravni zastopniki teh žrtev, — in potem so se v kamrici smejali ter denarce šteli . . . Premišljujmo! Napadi na vojake so bili poplačani s krogliami, s krvjo nahujskanih fantov, — izgrede so bili poplačani z ječo in zaporom, — na bojkot se je odgovorilo z bojkotom in tako lahko potegnemo bilanco vsej tej nesrečni prvaški politiki: slovensko ljudstvo je v vsakem oziru, zlasti pa v gospodarskem velikansko škodo trpelo. Slovensko ljudstvo je moralo prvaške račune plačati . . .

To so spomini na lansko leto!

Politični pregled.

Nova bremena. Vlada zahteva velikanske svote za nove vojaške izdatke. Za mornarico se zahteva skupno 140 milijonov kron, za armado 80 milijonov. Vse skupaj se zahteva za aneksijo Bozne-Hercegovine ter vojaštvo 394 milijonov kron . . .

Zopet vojaške zahteve? Listi poročajo, da bode vlada v jeseni državnima zbornicama novo vojaško postavbo predložila. S to postavbo je baje zopet zvišanje števila vojaških rekrutov združeno. Torej vedno nova bremena!

Deželni zbori in sicer dalmatinski, nižjeavstrijski, saleburški, štajerski, istrijski in tržaški, sklicani so za 16. t. m. Češki deželni zbor se bode šele 21. t. m. sklical.

Štajerski deželni zbor je sklican za 16. t. m. Za deželnega glavarja je bil zopet Edmund

grof Attems izvoljen. Doslej je bil njegov namestnik ptujski advokat dr. Jurtela. Ali Jurtela ni več v deželni zbor izvoljen. Vsled tega se je imenovalo advokata dr. Jankovića iz Kozjega za glavarjevega namestnika. Pač žalostna slika spodnjestajerskih razmer, da zamore en Janković tako napredovati. Ako bi državni zbor ne stopil skupaj, zboroval bode deželni zbor do konca oktobra. Slika deželnega zbora je zdaj povsem drugačna. Prejšnji zbor je imel 71, sedanj pa 87 članov. Večina zbora bode obstojala iz veleposelstnikov, nemških naprednjakov in nemških agrarcev, skupno 49 glasov, katerim stoji 38 manjšinskih glasov nasproti (klerikalci, slovenski prvaki in socialisti). Kar se oseb tiče, sta izginila iz deželnega zbora Ploj in Jurtela. Hvala Bogu! Na njih mesto pa prihajata Korošec in Benkovič. Žalostno! Radovedni smo, je-li bode zamogel deželni zbor potrebne gospodarske naloge izvršiti. In opazovali bodemo zlasti delovanje slovenskih poslancev.

Upravno sodišče se je pečalo z raznimi pritožbami, ki so jih naperili prvaki zoper zadnje okrajne volitve v Celju. Prvaški rekurzi so bili zavrnjeni.

Cesarski manevri, ki so se vršili letos v okolici občine Gross-Meseritsch, so prav lepo uspeli. Navzoča sta bila tudi naš cesar in nemški vladar Viljem II. Manevri so bili zelo naporni. Pri neki vaji so se splašili konji ter divjali čez speče dragonerje, od katerih jih je bilo 14 težko ranjenih. Dotična eskadrona ima zdaj čez 314 bolanih konj. Naš cesar je podaril raznim osebam lepe darove.

Od ljubljanskih tolovajev. Te dni je bil v Ljubljani obsojen neki učiteljski Kozinc na 6 tednov ječe, ker je septembra lanskega leta v slovenskem navdušenju tujo lastnino poškodoval. Potem je pobegnil. Ali zdaj so ga dobili in obsodili.

V veleizdajniškem procesu v Zagrebu predlagal je državni pravdnik za 4 obtožence smrt na vislicah, za ostale pa ječo od 10 do 20 let. Zdaj govorijo zagovorniki. Potem pride do sodbe.

Srbski tat. Iz Beograda je pobegnil sekcijski šef Dimić, bližnji sorodnik kralja Petra. Poneveril je 36.000 frankov.

Cenjeni naročniki!

Zadnje četrletje tega leta je pričelo. Obračamo se tedaj do svojih prijateljev in prosimo, da naj vsakdo, ki je iz tega ali onega vzroka z naročnino zaostal, isto poravnava. Naročnina za „Stajerca“ je tako majhna, da jo pač lahko vsakdo plača. Ni cenejšega lista v slovenskem jeziku! In kar se vsebine „Stajerca“ tiče, ostajamo vedno na svojem starem programu: skupno gospodarsko delo, boj proti narodnostni gonji, boj za tiste sloje, kateri redijo državo! Ali to ni dovolj, da vsakdo svojo naročnino poravnava. Treba je tudi agitirati in razširjevati list. Čimveč naročnikov bode, temvečji in temboljši bode list! Vsakdo naj pridobiva nevstrašno novih odjemalcev.

Somišljeniki na delo!

Dopisi.

Brežice ob Savi. Hujše kot vsak ljud se obnaša neki novo pečeni trgovec Josip; pravzaprav se ne izplača, da bi se s tem človekom pečali, kateri je videl edino stene mesta in polja okoliške občine. Zanimivo je pri tem le to, da je tudi tega Josipa nemški mož na noge postavil. Ja, ja, Nemec je napravil iz nerazumnega, lešenega pobiča to, kar je Josip danes. Hvala je seveda nepotrebna in zato je postal ta človek zdaj hud politikujoči prvak. V tej hiši, v kateri stanuje ta Josip, je sploh mnogo smole. Vsak kramar si mora kupce šele na cesti iskati in celo voznike ustavljati, da se izve, odkod in kam. Gorje, ako izve, da se je pri kakšnem Nemcu kupilo. Tako postopanje ni primerno reelnemu trgovcu. Poštena mora biti tudi konkurenca! Semtertja doživi ta Josip seveda tudi od kupcev pošteno pridigo. Pred kratkem šele mu je neka gospa par resnic povedala, katere

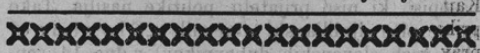
si bode pač dolgo zapomnil. Tihi opazovalec pa bode, ako treba, še marsikaj o temu gospodu poročal. Za danes velja Josipu le beseda: „Lastna hvala se pod mizo valja.“ — 5. t. m. vršila se je pri nas sokolska slavnost, za katero so po celem svetu trobili. Izpadla pa je klavirno. Sokolci so sanjali, da bode 500 Hrvatov prišlo, pa so se krvavo zmotili. Hrvati so sami vedli, kako se jih bode sprejelo in zato so raje pustili, da se brežiški prvaki kričaji sami blamirajo. Posebnega se ni zgodilo. Smolo imel je neki šef redakter ameriškega lista „Glas naroda“ Vincenc Zevnik. Po večletni odsotnosti prišel je zopet v Brežice. Seveda so ga njegovi prijatelji kot prvega Krösusa slavili. Sprejeli so ga tudi častno do kolodvora. Ali tam ga je tudi neki sodnijski sluga prijazno pozdravil in spomnil na nekatere pozabljene dolgove. Ti presneta prvaka smola ti! Niti Amerikance ne pusti postava pri miru. Tihi opazovalec.

Iz Št. Petra na Medvedovem selu. Cenjeni bralci, drage bralke si že bodo gotovo mislili, da je naša prijazna vasica popolnoma zaspala. Toda ni tako, — le časa nam primanjkuje. Mnogokrat smo raji skozi prste gledali, a v nedeljo dne 6. septembra se je pa pojavila takanovica, da je ne smemo poslati v jamo pozabljivosti. Torej pozor dragi čitatelji! Naš Št. Peterček je hvala Bogu tako srečen, da ima dva duhovnika. Najbolj marljiv je gotovo gospod Gomilšek. V nedeljo je peljal svojo menežarijo v Kostivnico. To Vam je bil prizor, da ne kmalu tacega. Še slaven Boč se je tresel od veselja, ko je zagledal to. A še bolj bi se bil tresel, ko bi bil pogledal v Št. Peter in videl v cerkvi novega kaplana. Ljudje, ki so prihajali k popoldanjski službi božji, so kar strmeli in šepetali drug drugemu v uho: No, no, novega kaplana imamo! In kaj mislite, dragi čitatelji, kdo je bil ta novi gospodek? To je bila dobro poznana zastarela devičica, voditeljica „Marijine družbe“, ki je nadomestovala gospoda Gomilška brezplačno. Čudimo se le, kako to, da ni tudi opila pozne maše. Za drugič pa naj tudi to opravi; samo glej da boš poprej še šla v lemenat, in potem pa le na delo!

Opazovalec šentpeterski.

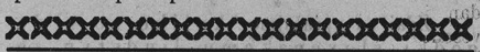
Žice pri Konjicah. Predragi nam „Stajerc“, vzemi enkrat tvojo oistro krtačo, da pokrtačiš žiške privrandane zagrižence, ker ne dajo miru ter zmiraj poštene ljudi napadajo. So že mjavkali po klerikalnih časnikih in zdaj zopet mjavkajo v „Sl. g.“ št. 36, zakaj se občinske volitve ne razpišejo; zato, ker še ni bil čas. Dopolnimo v „Sl. G.“ se že sline cedijo po županiškem stolcu. Oj revčki, zdaj se še zaletavajo v krajni šolski svet, ker ne sedijo v njem. Žicami smo že veliko darovali in plačevali, pa še ničče ni besedice čerhnili, a zdaj ko je nujno potreba, da se pri šoli nekaj popravi, zdaj napenjajo svoje živce. Ti revčki pravijo, da je bila šola pred šestimi leti postavljena; pa če ne znate računati od leta 1901 pa do 1909, pojdite se k „Stajercem“ dekli v Ptuj računat učit. Dopolnimo pa kratko povedano: kar se tiče naš „Stajercijancev“ mi se ne bom z njim pripravil po časnikih, ker nam je preneumen.

Stajercijanci.

Nemška šola v sv. Lenartu sl. g.

Stariši, ki hočejo svoje otroke v novo nemško šolo v sv. Lenartu sl. g. pošiljati, naj se najkasneje do konca meseca septembra t. l. pri g. zdravniku dr. T. Zirngastu v sv. Lenartu oglasijo. Po tem terminu se ne bode nobenega otroka več sprejelo. Tukajšni župnijski urad se je izjavil pripravljenim, da prevzame katoliški verouk na nemški šoli. Stariši! Oglasite se pravočasno in ne pustite se od nasprotnikov preslepiti!

Novice.

Pametne besede očeta. Na Dunaju napadajo zdaj češki hujskaci nemško šolo ravno tako strupeno, kakor naši prvaki. Treznejši Čehi seveda uvidevajo potrebo nemške šole in slabost te panslavistične gonje. Tako je n. p. češki član

ukrajnega zastopa Fiderant v Ottakringu dejal: „Vkljub temu, da sem sam rojen Čeh, sem vendar trdnega prepričanja, da je neumnost, ako zahtevajo Čehi za svojo deco češke šole na Dunaju. Večjega zločina Čeh sploh ne more storiti. Vsakega očeta je obsojati, kateri pošilja svojo deco v češko šolo, ker škoduje s tem interesu svojih otrok. Vsled tega sem proti nepotrebnemu ustanavljanju čeških šol.“ — Te besede je izpregovoril rojen Čeh, ki ve in zna ceniti veliki pomen nemščine. In naši prvaki? Oni hujskajo naprej proti nemški šoli, čeprav se slovenska kultura na daleko ne more meriti s češko. Prvaki ne marajo izobraženih, nemščine zmožnih Slovencev. To je vzrok njih gonje!

Lepi Slovenci! Eden naših prijateljev v severni Ameriki (Milwaukee Wis.) nabiral je za po toči prizadete posestnike v ormožkem okraju. Kaj je mož pri temu nabiranju doživel, dokazuje sledeči dopis, ki nam ga je poslal: „Čital sem v „Stajercu“ o grozoviti toči; zato sem 22. avgusta pobiral pri Slovencih za od toče prizadete reveže. Mislim sem, da vsak, ki ima mesto kamna srce v prsih, bo dal vsaj par centov. Vendar motil sem se grozno. Le malo, katerih imena lahko citate, so dali, kolikor so mogli. A drugi, seveda klerikalci, ki stoje vedno v cerkvi, pa ne vejo, ali nočejo vedeti kaj je revščina niso dali nič. Eden mi reče da podpira cerkev, (kajti inajo še cerkve premalo milijonov) drugi zopet, da ima še za pivo premalo itd. Zraven so še nekteri omenili, ta s „Stajercem“ nočejo nič imeti. Ali ni to sramota, da se pri tem, ko se pobira za reveže, hočejo nekaj z politike, ali niso sami slovenski kmetje v teh okrajih? Pfej se mora reči takemu in zaslužil bi vsak izmed teh eno po nosu, kadar zine: „Mi smo Slovenci.“ Da, sramujte se, takšni Slovenci, ki raje denar zapijejo, kot pa bi pomagali svojemu narodu. Sramota za Vas. Heil!“ — Možno ima prav! Tako vzgojujejo klerikalci svoje ljudi!

Iz Spodnje-Štajerskega.

„Stajerc“ zopet zmagal! Velika pravda Vavpotič-dr. Brumen proti Karl Linhartu kot odgovornemu uredniku „Stajerca“ je zdaj torej dokončana in sicer je končala z našo polno zmago. Naši čitatelji se bodejo še spominjali o čeli tej zadevi. Vendar pa hočemo poglobitve točke ponavljati. Bivši guardian ptujskih minoritov Vavpotič je človek, ki ima precej masla na glavi. Vendar pa hodi na sonce in se peča tudi s politiko. Vsled tega ga je naš list parkrat bolj ali manj prijazno opozarjal, da politika ni poklic Kristovega namestnika. To ni nič pomagalo, — „oče“ Vavpotič je politikoval naprej. Pri zadnjih volitvah v ukrajni zastop ptujski prišel je tudi Vavpotič in delal za pravke. Vsled tega je objavil „Stajerc“ članek, v katerem je možni razne nečedne stvari očital in to na podlagi ljubzenskih pisem, ki jih je ta celibater sam pisal. Upali smo, da nas bode Vavpotič za čeli članek tožil. Ali motili smo se. Vavpotič je tekel namreč k ptujskemu dr. Brumenu in kar dobi Brumen enkrat v kremplje, tega ne izpusti tako kmalu. Bistra glavica, kakor je ta naš prijatelj Brumen, pa ni tožil zaradi celega članka, marveč samo zaradi ene besedice v dotičnem članku. Vsa druga očitanja je Vavpotič torej vtaknil v žep. Edino zaradi besedice „debel kot prasec“ je tožil, ker je upal, da se ne dopusti dokaz resnice. In Vavpotič in Brumen sta stiskala glave skupaj ter se že veselila, kako bode Linhart „ričet jedel“. Da bi bil urednik Linhart še bolj gotovo obsojen, pa sta Vavpotič-Brumen nakrat besedo predelala; iz „debel kot prasec“ napravila sta „debeli prasec“. Tako sta šla v Maribor. Pri prvi razpravi je zastopal Vavpotič-Brumena koncipient dr. Rosine. Sodnik je bil Slovenec, a sodil je pošteno in objektivno. Izjavil se je namreč inkompetentnim in urednik Linhart je bil popolnoma oproščen. Proti tej prvi razsodbi sta se Brumen-Vavpotič seveda pritožila, čeprav je njih zastopnik pri prvi razpravi izjavil, da on za svojo osebo ne bode rekuriral. Dne 5. avgusta se je vršila druga razprava, kajti — kakor smo preje rekli — kar drži dr. Brumen v krempljah, tega ne izpusti tako kmalu. Tudi ta druga razprava ni prišla do konca, temveč je bila preložena, da se zasliši še celo vrsto drugih prič. Tako je prišlo